

JOY

3/2013

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Erkki Paukkunen poissa joukostamme
5	Toisen polven jupperilainen Pekka Hämäläinen kuollut
6	Jupperin kamariorkesterin kesäkonsertti
7	Tanyasum - uusi kauppa Jupperiin
8	Tietokirjailija Mikko Laakso Laaksolahden kirjastossa
9	Kirjailija Outi Pakkanen Laaksolahden kirjastossa
10	Kahvipusseja, enkeleitä ja käpyilyä
11	Länsimetro valmistuu, bussilinjat muuttuvat
12	Pitkäjärventie kiertoliittymä ympäristöineen vihdoinkin valmis
14	Espoon maankäytön kehitys vuosina 1956-2010
15	Pitkäjärveä kunnostetaan kalastamalla
15	Kalaliemi sivu suun
16	Rehevä puutarha tuottaa myös jätettä
16	Kehä II:n jatkeen rakentamisen aloittamisen ajankohta
17	Naapureiden kanssa juhlimaan
18	Irtokissojen omistajille huomioitavaa
19	Meidän ihanat lemmikit - kanat!
21	Kevätkokouksen 2013 pöytäkirja
21	Stipendejä jupperilaisille oppilaille
22	Johtokunta
23	Tapahtumakalenteri

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen yleensä seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tili Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79

Varsinainen jäsen,	
Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen,	
varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen,	
jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, henkilö	80 € /vuosi
Kannatusjäsen, yhteisö	120 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 950 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 36. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
[juha-pekka\(@\)jripatti.net](mailto:juha-pekka(@)jripatti.net)
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlan
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Anneli Liimatainen
anneli.liimatainen@kolumbus.fi
050 549 5023

Seija Kotipalo, taitto
seija@kotipalo.fi
040 504 5934

Seuraava lehti 4/2013 ilmestyy su 10.11.2013.
Aineisto lehteen toimitussihteerille viimeistään 20. lokakuuta.

Kannen kuva: "Laiturin-asennusta kevättalkoissa uimarannalla" Silve Sahlan

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

”Jupperissa on rauhaa, joka tuo tuulahduksen lapsuudesta.” Tällä virkkeellä Helsingin Sanomien kaupunkitoimittaja Satu Pajuriutta päätti kolumninsa ”Täällä Jupperinranta” (HS 31.7.2013). Tähän tunnelmaan hän päätyi pyöräilyään isojen puutarhojen reunustamaa soratietä järven rannassa. Jupperinranta houkutteli pitämään tauon, ja makailemaan laiturilla poutapilviä katsellen. Sinileväkukinta tosin latisti uimahalut. Kolumnissaan Pajuriutta kirjoitti, ettei Jupperinrantaa löydy kaupungin uimarantainfosta ja että alueen asukkaat haluaisivat ymmärrettävästi pitää asian omana tietonaan.

Seuraavana päivänä Helsingin Sanomissa oli puolen sivun artikkeli Pitkäjärvestä ja sen veden laadusta (tydyttävä) ja laadun parantamisesta vähempiarvoisten särkikalojen poistopyynnillä ja veden hapettamisella. Kunnostuskustannukset maksavat kaupungille vuosittain noin 50.000 euroa. Tähän artikkeliin oli liitetty kartta, josta kävi hyvin ilmi, missä Jupperinranta sijaitsee. Artikkelin pääkuvituksena oli kuva veljeksistä, jotka uivat sinileväisessä vedessä.

Kävin tänään (6.8.) Jupperinrannassa. Vettä katsellessani mieleeni tulivat näkemäni valokuvat Pyhän Patrickin päivän (17. maaliskuuta) vietosta Chigagossa. Tuolloin irlantilaista sukujuurta olevat henkilöt viettävät Irlannin kansallispäivää pukeutumalla apilanvihreisiin asuihin. Jo vuosikymmeniä jatkuneena traditiona on Chigago River-joen veden värjääminen apilanvihreäksi. Pitkäjärven värisävy ei ollut aivan yhtä kirkas, eikä kyseessä ollut keinotekoisesti aikaansaatu yhden lyhyen hetken kestävä harmiton keinovärjäys.

Pitkään näytti siltä, että tänä kesänä ei tulisi laajoja leväkukintoja. 25. heinäkuuta mennessä sinilevää oli havaittu Suomen järvissä hyvin vähän. Tilanteen arveltiin muuttuvan, jos tuulet tyyntyvät ja sää lämpiyä. Näin juuri tapahtuikin. Yleisesti ottaen kesä on ollut kuitenkin erittäin lämmin. Vuonna 2012 hellepäiviä oli koko maassa 20. Tänä kesänä tähän mennessä hellepäiviä on jo ollut 48, ja lisää näyttää kertyvän.

Viimeisimmät kesälomalaiset palailivat työelämään tämän viikon alussa, ja koulut alkavat ensi viikon tiistaina. Valtionvarainministeriön sisäiset neuvottelut vuoden 2014 budjetista alkoivat tänään tiistaina Köningstedin kartanossa Vantaalla. Kun katsoi tämän päivän uutisantia, niin paluu arkeen on raju. Enkä tarkoita tässä kesälomailijoiden työhönpaluustressiä! Monilla stressiä on enemmän siitä, säilyykö työpaikka vielä loman jälkeen.

Erkki Paukkunen poissa joukostamme

Jupperilainen Erkki Paukkunen, joka oli syntynyt 25.1.1929 Käkisalmissa, menehtyi 26.5.2013 sairasteltuaan useita vuosia.

”Ikuisen evakon”, Erkin syntymäpaikka oli Käkisalmen maalaiskunnassa olevan Vuoksijärven keskellä sijaitseva Hirvisaari. Sieltä hän oli kaksi kertaa lähtenyt evakomatkalle. Kun tuli mahdollisuus päästä seudulle uudestaan, hän kävi siellä kymmenkunta kertaa, vaikka matka ei ollut ihan vaivaton.

Lisäksi hän haastatteli muita seudulta kotoisin olevia perhekuntia, ja kokosi muistelmista teoksen ”Käkisalmen Hirvisaari, karjalaisen saarikylän tarina”, joka ilmestyi 2003.

Muuallekin Erkki matkaili mielellään, teki yleensä kaksi matkaa vuodessa. Muuten aika kului työn parissa. Paukkuset omistivat ”Laajalahden asennus” -nimisen putkiliikkeen ja Erkki teki muun muassa Tammenterhon putkityöt, kun sitä kunnostettiin Jupperin omakotiyhdistyksen käyttöön. Talkootoimintaan Erkki osallistui ja naapurien putkiongelmiin sai aina Erkiltä apua.

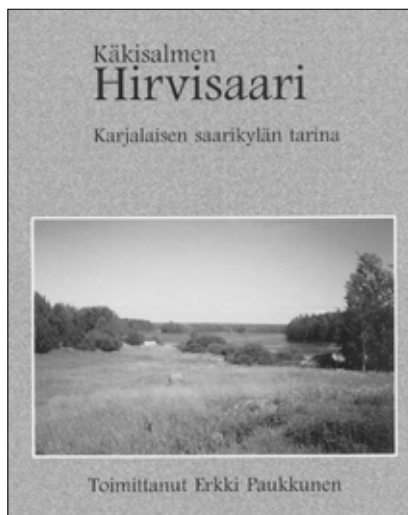

Erkki Paukkunen muistokiven vieressä, jonka asentamiseen hän kahdeksan vuotta kestäneen lupakäsittelyn jälkeen sai luvan. Kivi on Hirvisaaren koulun pihalla, jossa koulussa Erkkikin koulunkäyntinsä aloitti.

Jupperilaisia Paukkusista tuli lopullisesti 1974, tänne he muuttivat Laajalahdesta. Elämänsä aikana

Erkki rakensi viisi taloa ja niistä kaksi tänne Jupperiin.

Silve Sahlan

Toisen polven jupperilainen Pekka Hämäläinen kuollut

Ohessa hieman lyhennetty Timo Järviön, eläkkeellä olevan urheilutoimittajan laatima muistokirjoitus. Helsingin Sanomien nettisivuilta.

Suomen Palloliiton pitkäaikainen puheenjohtaja Pekka Hämäläinen kuoli 4. kesäkuuta 2013 Helsingissä vaikeaan sairauteen.

Hämäläinen oli 74-vuotias ja syntynyt Helsingissä 25. lokakuuta 1938. Hämäläinen teki mittavan työn jalkapalloilun eri portailla. Hänelle tulivat yhtä lailla tutuiksi ruohonjuuritaso ja kansainväliset kabinetit.

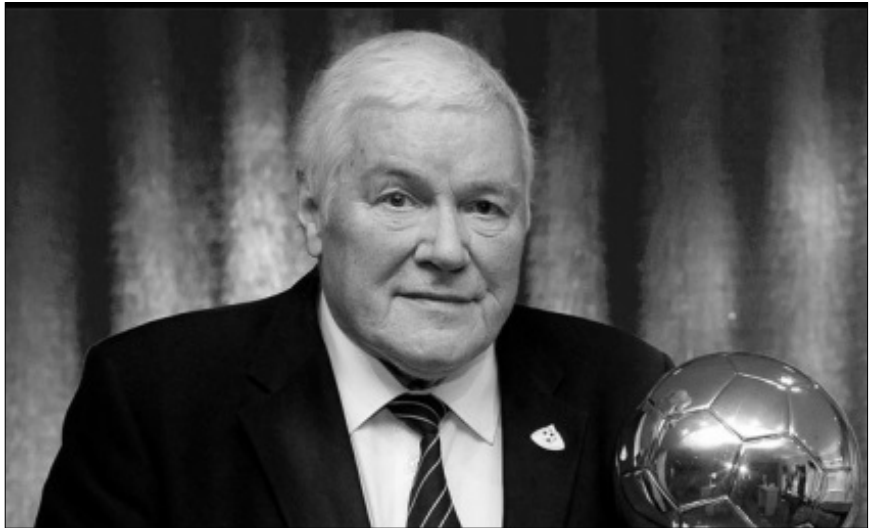
Pelaajana Hämäläisen parhaat vuodet osuivat 1960-luvulle, jolloin hän kuului HIFK:n mestaruussarjamiehistöön kuudella kaudella. Vuonna 1961 punaiset tähtipaidat veivät mestaruuden. Vankkarakenteinen keskushyökkääjä Hämäläinen viimeisteli kahdeksan osumaa.

Siviiliuransa varatuomari Hämäläinen teki pääasiassa Elintarvike-teollisuusliitossa, ja sen toimitusjohtajan paikalta hän jäi eläkkeelle kesäkuussa 2002.

Hämäläiseltä liikenä aikaa myös elintarvikeväen perustamalle jalkapalloseura Trikiineille, jonka puheenjohtaja hän oli 1969-2004. Myös seuran pelipaidan Hämäläinen puki päälleen, kun pääsarjaura oli takana, ja tutuiksi tulivat myös huoltajan hommat.

HIFK:n jalkapallojaostoa Hämäläinen johti 11 vuotta eikä ollut siinäkään tehtävässä pelkkä johtaja, vaan välillä otteluissa haalarihommissa makkaragrillin hoitajana.

Palloliiton hallituksessa ja valiokunnissa Hämäläinen ehti vaikuttaa vuosikaudet, kunnes nousi järjestön nokkamieheksi 1997 ja luovutti

nuijan Sauli Niinistölle 2009. Vain Erik von Frenckell on johtanut liittoa kauemmin.

Hämäläisen puheenjohtajakautta leimasi Suomen jalkapalloilun kansainvälistyminen. Richard Möller Nielsen, Roy Hodgson ja Stuart Baxter toivat päävalmentajina uusia tuulia maajoukkue toimintaan. Suomi haki entistä hanakammin kansainvälisiä tapahtumia, ja niistä suurimmaksi jäi naisten EM-turnaus 2009 Hämäläisen puheenjohtajuuran päätteeksi.

Kansainvälisissä ympyröissä Hämäläinen oli arvostettu henkilö ja istui Euroopan kattojärjestön Uefan useissa valiokunnissa.

Jari Litmanen kuvaili Hämäläistä ”suureksi suomalaiseksi taustavaikuttajaksi” Palloliiton verkkosivulla.

Kotimaassa Palloliitto panosti Hämäläisen kaudella paljon olosuhteitten parantamiseen. Tekonurmien - niin kylmien kuin lämmitettävienkin - ja harjoitushallien määrä kasvoi huomattavasti liiton anottua hanakasti Uefan kehitystukia. Palloliiton nykyinen puheenjohtaja Pertti Alaja oli Hämäläisen työtoveri lukemattomissa yhteyksissä.

”Olemme menettäneet ihmisen,

jonka ansiot suomalaisen jalkapallon eteenpäinviemisessä ovat mittaamattomat”, Alaja sanoi Palloliiton verkkosivulla ja luonnehti Hämäläistä ”pelin palvelijaksi sen kaikkein korkeimmassa muodossa”.

Hämäläisen olemusta sävyttivät leppoisuus ja hyväntuulisuus. Hänen kanssaan oli helppo tulla toimeen. Tuskin hänellä oli ainuttakaan todellista vihamiestä.

Hämäläisen harrastuksiin kuului musiikki. Hän sävelsi ja osin sanoitti puolisentusinaa englanninkielistä jalkapalloaiheista laulua. Ne on tallioitu kahdelle cd-levylle.

Sävellys ”My game is fair play” sai ensiesityksensä 17-vuotiaitten MM-turnauksen aikana jazzravintola Storyvillessä elokuussa 2003. Hämäläinen omisti laulun lajin kansainväliselle kattojärjestölle Fifalle, jonka puheenjohtaja Sepp Blatter vastaanotti levyn ensikopion.

Pekan itsensä kirjoittama tarina jupperilaisuudestaan on luetavissa Jupperin Omakotiyhdistyksen 50-vuotisjulkaisussa ”Jupperi - mökistä omakotitaloksi” sivuilta 94-97. Siitä selviää, että vaikka Hämäläiset talvisin asuivatkin Helsingissä, Pekka tunsu itsensä jupperilaiseksi.

Jupperin kamariorkesterin kesäkonsertti

Tänä vuonna orkesterin 11. kesäkonsertti pidettiin poikkeuksellisesti lauantaina 8.6.2013. Yleensä se on ollut keskellä viikkoa. Yleisöä oli noin 80 henkeä, vaikka oli helteinen viikonloppu ja televisiosta tuli Ruotsin prinsessan Madeleinein häät.

Tervehdyssanat lausui Jupperin Omakotiyhdistyksen puolesta puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti ja Tuomiokirkkoseurakunnan puolesta pastori Mari Mathlin.

Ohjelmassa oli yleisölle hyvin tuttuja kappaleita. Pianosolistina toimi Sinikka Holma-Peets ja tuttuun tapaan Maarit Kirvessalolle kuului johto.

Erillistä lausujaa ei tällä kertaa ollut. Sen sijaan pianisti Sinikka Holma-Peets luki muutamia psalmeja sellaisella ilolla ja riemulla, että yleisö oli aivan haltioitunut hänen tulkinnoistaan.

Musiikkikappaleiden valinta ei ole helppo tehtävä lyhyen harjoitusajan puitteissa, etenkin kun orkesterin muusikot tulevat eri paikkakunnilta ja erilaisista taustoistaan ja kokemuspiireistään. Muutama niin sanottu ydinmuusikko on pysynyt mukana vuodesta toiseen.

Alkusoitoksi oli valittu Jorma Panulan sovittama koraalialkusoitto virsi 572: Taas kukkasilla kukkulat.

Seuraavaksi kuultiin Henry Purcellin musiikkia: Overture, Rondeau ja Air. Purcell

Kuvat: Juha Vepsäläinen

oli brittiläinen barokin ajan säveltäjä, jolla oli myös italialaisia ja ranskalaisia vaikutteita.

Joseph Haydnin sävellyksistä saimme kuulla Divertimenton. Haydnia pidetään klassisen sinfonian ja jousikvartettojen isänä. Hän sävelsi peräti 108 sinfoniaa, jotka noudattavat neliosaista jakoa ja sonaattimuotoa. Useilla sinfonioidella on lisänimi. Jousikvartettoja hän sävelsi 83 kappaletta. Myös hänen pianosonaattinsa, 52 kappaletta, pianotriensa, divertimentonsa ja messunsa muodostivat perustan näiden tyyppien tyylille klassismin

aikana.

Yleisön riemuksi kuultiin seuraavana Johann Pachelbelin Kaanon. Tuota kaikille niin tuttua musiikkia on varmasti kuultu monine eri sovelluksineen. Nyt saimme taas täysin sieluin nauttia tästä esityksestä. Pachelbelin tunnetuimmaksi teokseksi on juuri nousut hänen ainoa säveltämänsä kaanon, Kaanon D-duurissa. Teos on inspiroinut valtavaa määrää etenkin 1970-luvulta lähtien sävellettyä populaarimusiikkia.

Viimeisenä vuorossa oli Sinikka Holma-Peetsin esittämä J.S. Bachin konsertto pianolle ja viululle E-duuri.

Sydämelliset kiitokset muusikoille tästä hienosta konsertista. Moni kuulijoista on sanonut, että tunne siitä, että kesä alkaa, tulee vasta tämän odotetun konserttinautinnon jälkeen. Näin uutta energiaa saaneina ja kesäisin tuntein lähdimme kotiin.

Lea Ala-Peijari

Tanyasum – uusi kauppa Jupperiin

Jupperiin Tammipääntie 55:een, entiselle Tammitorille, on avattu uusi liike, Tanyasum. Liikkeen omistaja on Tanja Kristiansson, laaksolahtelainen 31-vuotias kolmen pienen lapsen äiti.

Tanja on valmistunut vestonomiksi Helsingin ammattikorkeakoulusta Stadiasta, nykyisestä Metropolista, pääaineenaan vaateusala, johon kuului kaavoitusta, vaatteiden suunnittelua ja teollisen tuotannon prosessia. Vestonomi on siis vaatealan ammattikorkeakoulututkinnon tutkintonimike.

Tanja Kristiansson perusti yrityksensä jo 19-vuotiaana vuonna 2001, heti opiskelujensa alettua. Yritys toimi aluksi kotona, mikä olikin kätevää varsinkin myöhemmässä vaiheessa, kun perhe alkoi kasvaa. Äiti saattoi olla kotona lasten kanssa ja samalla pyörittää yritystä. Laaksolahteen Tanja perheineen muutti Lintuvaarasta vuonna 2006. Tanja kertoo, että lomina ei ole ehtinyt paljon pitää pienten lasten, yrityksen ja alkuvaiheessa vielä opiskelujen ohella. Intoa ja aikaa on kuitenkin riittänyt.

Tanyasumin tuotevalikoima on monipuolinen: kaupasta löytyy persoonallisia vaatteita lapsille ja aikuisille, pipoja, kankaita, kangaskasseja, monenlaisia korvakoruja, heijastavia rintakoruja, herkullisen värisiä hiusklipsejä, imetys- ja odotusvaatteita, kestovaippoja ja muita ekologisia tuotteita, jopa iloisia ja kestäviä keppihevosiä, jotka on tehty kierrätyskankaista. Hauskana yksityiskohtana Tanja mainitsee, että asusteiden suunnittelussa lapsista on ollut apua, kun lasten vaat-

teiden kaavoja on voinut sovittaa omille lapsille. Omat lapset ovat myös toimineet malleina valmiille vaatteille.

Tanja suunnittelee itse kaikki tuotteensa, myös käyttämänsä pirtteät ja värikkäät kankaat, jotka valmistetaan Euroopassa luomupuuvillasta. Kankaita myydään myös jälleenmyyjille ympäri Eurooppaa. Vaatteet hän suunnittelee ja kaavoittaa itse, mutta leikkuu ja ompelu on ulkoistettu. Korut, asusteet ja keppihevokset hän tekee itse käsin. Myymälän yhteydessä on kätevästi myös työ- ja varastotilat.

Myymälän ja verkkokaupan lisäksi Tanyasum osallistuu vuosittain useille messuille ja erilaisiin myyjäisiin, jotka ovat tärkeitä tapahtumia uusien asiakassuhteiden solmimiseen ja verkostoitumiseen toisten yrittäjien kanssa. Viime talven Tanja myös kiersi aamupäivisin kaksivuotiaan kuopuksensa kanssa perhekahviloissa esittele-

mässä tuotteitaan. Tanyasum etsii nyt myyntiesittelijöitä jatkamaan esittelytoimintaa perhekahviloissa ja kotikutsuilla.

Tätä kirjoitettaessa liike oli ollut pystyssä pari viikkoa ja asiakkaita oli käynyt varsin mukavasti. Tanjan toiveena on, että vuoden sisällä yrityksen saisi rullaamaan niin, että olisi mahdollista palkata apulainen hoitamaan verkkokaupan tilauksia myymälässä myymisen ohella, jolloin Tanja itse voisi keskittyä tuotteiden suunnitteluun ja muuhun yrityksen pyörittämiseen liittyviin asioihin. Toivotamme Tanyasumin tervetulleeksi Jupperiin. Onnea ja menestystä nuorelle yrittäjälle!

Yhteystiedot: Verkkokauppa osoitteessa www.tanyasum.com. Tanyasumilla on myös Facebook-sivut. Tanjan blogi: www.minunmaailmani.com. Tammipääntien myymälä auki arkisin 13.00-19.00, lauantaisin 10.00-16.00

Anneli Liimatainen

Kuva: Anneli Liimatainen

Tietokirjailija Mikko Laakso Laaksolahden kirjastossa

Espoon Kirjailijat ry:n tänä vuonna valittu puheenjohtaja Mikko Laakso oli Laaksolahden kirjaston ystävien vieraana 20.3.2013. Hän on syntynyt Lohjalla 1963. Tähän mennessä hän on kirjoittanut kokonaan tai osin 27 historiateosta ja toiminut viitisentoista teosta.

Mikko Laakso oli perustamassa Oy Spiritus Historiae Ab:tä vuonna 1989. Se on Suomen ensimmäinen historiapalvelutoimisto sekä tutkija- ja kirjoittajayhteisö, jonka puitteissa myös Mikko Laakso on kirjoittanut suurimman osan teoksistaan. Se työllistää kokopäiväisesti kuusi - seitsemän historioitsijaa. Toiminta-ajatuksena on historiateosten tuottaminen yhteistyössä. Asiakaina on yrityksiä, yhteisöjä, ammattijärjestöjä ja niin edelleen. Se on julkaissut jo yli 100 teosta.

Tiedon siirtyminen sukupolvelta toiselle kuuluu ihmisen perusluonteeseen. Mikko Laakso toteaa, että historia inspiroi mielikuvitusta, antaa mahdollisuuden spekulointeihin. Edelleen hän korostaa, että historian ymmärtäminen antaa eväitä elämän ymmärtämiseen. Historia on syklistä, asiat toistuvat pienin muutoksin. Historian tuntemus auttaa ymmärtämään itseämme ja omaa identiteettiämme. Historia on seikkailu, johon kannattaa antautua. Miksi tutkia historiaa? Historian tuntemus vähentää irrallisuuden tunnetta, ihminen kuuluu aina johonkin. Jokaisella on oma taustansa. Motiivi historiaan perehtymiselle voi olla mikä vain.

Mikko Laakso tuo esiin, että historian tutkijalla on ongelma: Mennyt ei enää ole, miten sitä

voi tutkia? Mennyt on kuitenkin jättänyt jälkiä, joiden avulla sitä voi rekonstruoida. Nykypäivä on historian tutkimuksessa aina mukana. Tutkija voi siirtää oman aikansa arvoituksia kirjoihinsa. Jokainen sukupolvi kirjoittaa oman historiansa. Kaksi tutkija saattaa päätyä samoista lähtökohdista erilaisiin johtopäätöksiin. Miten mennyt elää meissä ja millä tavoin olemme osa inhimillistä jatkumoa? Mikko Laakso kysyy.

Lea Ala-Peijari

Kuva: Esko Uotila

Tervetuloa Laaksolahden Kirjaston ystävät ry:n 10-vuotistapahtumaan Laaksolahden kirjastoon lauantaina 14.9.2013 klo 13 – 16.

Laaksolahden kirjaston ystävät -yhdistys perustettiin 10 vuotta sitten. 10-vuotismerkkipäivää vietetään Laaksolahden kirjastossa lauantaina 14.9.2013. Tarjolla on kakkukahvit ja ohjelmaa koko perheelle: teatteriesityksiä, kirjailijan puheenvuoro, musiikkia ja yhdistyksemme toiminnan esittely.

Tilaisuuden aikana on mahdollisuus lainata ja palauttaa kirjoja.

Kirjaston pihalle pystytetään kirjanvaihtoteltta, johon voi tuoda omia kirjoja vaihdettavaksi muiden kirjoihin.

Tapahtuman ohjelma:

- klo 13.00 Tilaisuuden avaus ja Laaksolahden kirjaston ystävät ry:n historiikin esittely, Esko Uotila
Espoon kaupunginkirjaston tervehdys, Oili Sivula
Paikallisen kirjailijan puheenvuoro, Tuija Lehtinen
- klo 13.40 Musiikkia, Lotta Poijärvi, alttoviulu
- klo 14.00 Teatteria lapsille, Ulla Nevanlinnan ja Mirva Anjalan esitys "Liisainkeri, Otso ja Tohtori Ai"
- klo 14.40 Musiikkia, Lotta Poijärvi, alttoviulu
- klo 15.00 Runoja ja Rosa Liksomien monologi, Juhani Heikkinen
- klo 16.00 Tilaisuus päättyy

Tervetuloa!

Laaksolahden kirjaston ystävät ry:n hallitus

Kirjailija Outi Pakkanen Laaksolahden kirjastossa

Kirjailija Outi Pakkanen vieraili Laaksolahden kirjastossa 15.4.2013. Hän on koulutukseltaan ekonomi ja kirjoittaa dekkareita. Se, että naisekonomi kirjoittaa dekkareita, ei kuulemma ole oikein soveliasta, Näin hänelle oli esitetty.

40 vuotta sitten syntyi hänen ensimmäinen kirjansa. Outi Pakkanen totesi, että maailma on muuttunut sen jälkeen. Dekkareiden arvostus on noussut. Ruotsi on dekkareiden mallimaa. Myös Suomessa dekkareiden taso on korkea, ja niitä on alettu arvostaa.

Yleisö kysyi Outi Pakkaselta, miksi hän alkoi kirjoittaa dekkareita. Hänen äitinsä oli lastenkirjailija ja koko perhe kirjoitti. Hänestä piti alun perin tulla näyttelijä, mutta hän menikin kauppa korkeakouluun.

Hän oli valmistuttuaan yli 25 vuotta markkinointi- ja mainostoimistossa töissä eikä koskaan pyrkinyt teatterikorkeakouluun. Outi Pakkanen kirjoitti dekkareita työn ohessa. Välissä oli seitsemän vuotta, jolloin hän ei kirjoittanut mitään. Hän toimi ”Uudet kirjat” kirjakerhon päätoimittajana vuosina 1987 - 2004.

Yleensä kirjoissa on lähtökohdina jokin ajankohtainen teema. Yleisöä oli kiehtonut ruokareseptit hänen kirjoissaan, samoin Helsinki-kuvaukset. Keittokirjakin ilmestyi 10 vuotta sitten. Outi Pakkanen on kirjoittanut 23 dekkaria ja elämäkerrat Emmi Jurkasta ja Aino Acktéstä sekä keittokirjoja. Dekkareita on käännetty tähän mennessä saksaksi ja tšekiksi.

Outi Pakkanen kertoi, että aiheita dekkareihin tulee, kun pitää silmät ja korvat auki. Lisäksi kuolinilmoituksista löytää joskus aiheita. Mitä sitten kirjoittaminen vaatii kirjailijalta? Tähän Outi Pakkanen

Kuva: Lea Ala-Peijari

sanoi, että 20 prosenttia lahjakkuutta, lisäksi sitkeyttä ja kovaa työtä. Yleisön joukosta eräs kuulija kysyi, onko siitä hyötyä, että tuntee kustannusmaailman koukerot. Silloin ainakin tietää, kenen puoleen kääntyä, sanoi Outi Pakkanen.

Lea Ala-Peijari

Laaksolahden kirjaston ystävien lukupiiri kokoontuu taas syksyllä 2013.

Keskustelemme seuraavista kirjoista:

Kokoonnumme Laaksolahden kirjastossa.

Tule mukaan!

Maanantai 23.9.2013 klo 18.30:
Virginia Woolf – Oma huone

Maanantai 28.10.2013 klo 18.30:
Hannu Väisänen – Vanikkapala

Maanantai 2.12.2013 klo 18.30:
Anne B. Ragde – Berliininpoppelit

Kahvipusseja, enkeleitä ja käpyilyä

Ritva Järvisalo on ommellut kahvipusseista käyttöesineitä viitisen vuotta. Kiinnostus kahvipusseihin alkoi käsityökerhossa Jupperissa, kun hän näki pienen korin, ihastui, alkoi tehdä muiden mallien mukaan ja taitojen karttuessa suunnitella omia malleja.

Ritvan tekemiin käyttöesineisiin kuuluu erivärisistä kahvipusseista tehtyjä isoja ja pieniä ostoskassia sekä pannunalusia. Hänen oma keksintönsä on muun muassa iso puunkantokassi, jonka hän teki tuttavalleen ja joka piti siitä kovasti. Kassi on kätevä kantaa eivätkä halot putoa korkeiden sivureunojen vuoksi.

Ritva huomasi, että joulukortteja oli kerääntynyt melkoisesti, joten hän teki kahvipussien hopeanvärisestä sisäpuolesta pieniä kasseja, joiden kylkiin liimasi iloisen värisiä kortteja. Kassit ovat olleet erityisesti lasten mieleen. Suosittuja ovat olleet myös pannunalustat ja pienet ompeleilla kiinnitetyistä nauhoista punotut korit. Ritvan työt ovat erittäin huolellisesti ja kauniisti tehtyjä. Kassien sangat ovat kangasta ja tukevasti kiinni.

Olen kierrätysihminen. Minusta on tärkeää se, mitä jätämme jälkipolville. Nykyisin kulutetaan liikaa. Kulutusta pitäisi hidastaa ja uusiutumattomia luonnonvaroja suojella. Pitäisi voida hyödyntää vanhaa, kierrättää ja tuunata, Ritva toteaa.

Kahvipussien lisäksi Ritva tekee kauniita paperienkeleitä. Siihen hän innostui saatuaan aikoinaan lahjaksi Kotiliesi-lehdistä kootun kirjan, jossa oli jouluaskarteluja. Hän ihastui enkeliin, löysi siihen mallin ja

Ritva ja enkelit

alkoi itse tehdä enkeleitä. Samoin kuin kahvipussityöt enkelit ovat tarkasti tehtyjä, kauniisti taiteltuja ja koristeltuja. Molempia on ollut saatavilla muun muassa. Laakso-
lahden Marttojen joulumyyjäisissä.

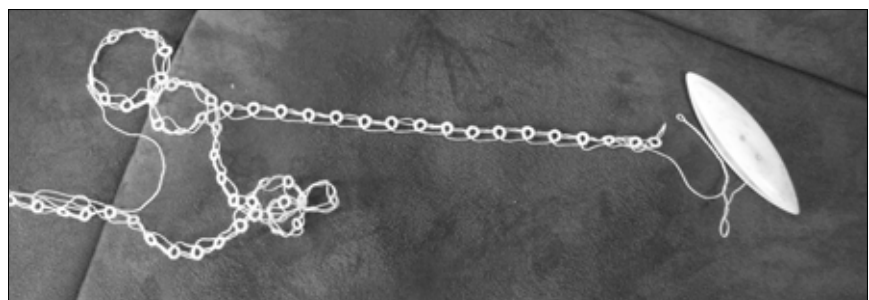
Ritvalle mieleinen harrastus on myös kauniin pitsinauhan tekeminen. Perinne-käsityökurssilla hän oppi vanhaan käsityöperinteeseen kuuluvan Frivolite- eli käpyilytaidon. Pienen siron sukkulan avulla syntyvää kapeaa pitsinauhaa voi käyttää nenäliinojen ja kasteliinojen reunoihin somisteeksi tai koristella niillä mekon tai puseron kauluksen reunoja, Ritva opastaa.

Hienoja töitä, joilla voi ilahduttaa ystäviä ja tuttaviam.

Anneli Liimatainen

Kahvipusseista tehtyjä

Frivolite

Kuvat: Anneli Liimatainen

Länsimetro valmistuu, bussilinjat muuttuvat

Metron louhintatyöt etenevät aikataulussa ja metron liikennöinti Matinkylään alkaa vuonna 2015. Koko läntiselle Espoolle metron tulo on iso muutos, sillä mm. Matinkylän ja Tapiolan alueelta suorat bussiyhteydet Helsinkiin loppuvat ja liityntäliikenteen bussit keräävät matkustajat metroasemille.

Jupperilaiset ovat kyselleet, miten Jupperista pääsee metron kyytiin. Nyt on oikea aika vaikuttaa liityntäliikenteeseen, kun HSL eli Helsingin seudun liikenne kerää asukkaiden ehdotuksia joukkoliikenteen järjestämisestä metroasemille.

Meidän Laaksoalahden alueen asukkaiden kannalta hyvä ratkaisu olisi saada nopea bussiyhteys KEHÄ II:ta pitkin Matinkylään, näin pääsisi sujuvasti metroasemalle ja samalla Ison Omenan kauppakeskukseen palveluiden saavutettavuus paranisi. Kun vielä tulevaisuudessa metroa jatketaan Kivenlahteen, saataisiin näin yhteys sinnekin sujuumaan. Espoon valtuusto on jo omalta osaltaan päättänyt metron jatkorakentamisesta, valtion rahoitus vielä tosin puuttuu.

Ongelma on myös Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelma (HLJ), jossa mm. KEHÄ I:n pikaraitiotie on rakentamisvuorossa

ennen metron jatkamista Kivenlahteen. Poikittaisiin joukkoliikenneyhteyksiin saataisiin merkittävä parannus jos pikaraitiotie saataisiin kehäyökköselle ja sitä kautta yhteys myös Otaniemen ja Tapiolan metroasemille.

Vaikka joukkoliikenteen palvelutaso onkin Helsingin seudulla kansainvälisestikin mitaten hyvällä tasolla, on myös parannuksille tarvetta. Meidän jupperilaisten kannalta tärkeää on, että suora bussiyhteys linja 315 Vihdintietä pitkin Helsinkiin säilyy. On aivan välttämätöntä, että muun muassa Haagan ja Ruskeasuon oppilaitoksiin ja Meilahden sairaaloihin pääsee kulkemaan suoralla bussilla. Kun vielä Vihdintielle saataisiin bussikaista, sujuisi liikenne ruuhka-aikaankin nopeammin. Nopein yhteys Helsingin keskustaan on kuitenkin junalla Leppävaarasta, kunhan bussin 25 vuoroväli on riittävän tiheä. Ainakin aamulle tarvittaisiin lisää vuoroja ja

parempaa yhteensovittamista juna- vuorojen kanssa, niin turhauttavalta odotukselta asemalla välttyttäisiin.

Oppilasmäärät Espoon keskustan alueella ovat kasvaneet viime vuosina merkittävästi, joten aamuisin bussit Espoon keskustaan menevässä 530:ssä ovat usein viimeistä seisomapaikkaa myöten täynnä. Lisävuoroja on välttämätöntä saada ainakin koulujen alkamisaikaan.

Paras ja merkittävin muutos koko Laaksoalahden alueen joukkoliikenteen kannalta on siirtyminen uuteen matkan pituuteen perustuvaan lipun hinnoitteluun. Kaarimallisissa Laaksoalahti/Jupperi kuuluu B-vyöhykkeeseen, jolloin matka Helsingin keskustaan tulee maksamaan kutakuinkin nykyisen sisäisen lipun verran. Tämän vuoden hinnoilla kaupungin sisäinen kuukausilippu maksaa alle 50 € ja seutulippu lähes 100 €, joten säästöä matkakustannuksiin tulee merkittävästi. Päätös hinnoittelurajan ulottami-

sesta Pitkäljärvelle tehtiin esityksestäni, kun toimin kaupunginhallituksen konsernijaoston puheenjohtajana. Ihan koko Espoota ei valittavasti saatu samalle vyöhykkeelle, vaikka sitä yksimielisesti lausunnossamme esitim- mekin.

Uusia raiteita ja edullisempia lipunhintoja on luvassa tulevina vuosina Espoossa. Se on hyvä, sillä sujuva ja mukava joukkoliikenne on välttämättömyys varsinkin ikääntyvälle väestölle ja koululaisille.

Sirpa Hertell

Pitkäjärventien kiertoliittymä ympäristöineen

Näihin laatikoihin pannaan puhdas ja ehjä vaateavara muovipusseihin pakattuna. Toiseen FIDA:lle ja toiseen UFF:lle tarkoitettu. Kumpi on kumpi, näkyy kylttien alalaidassa, tosin kovin pienin kirjaimin.

Muovikassejakin kerätään erikseen, joten jos tuot lasit, metallit tai paperit muovikassissa, älä jätä tyhjennettyjä pussukoita tuulten armoille, vaan tyhönä tänne.

Tässä uusi uljas kierrätyspiste kokonaisuudessaan. Paperinkeräyslaatikko näyttää olevan täyttymäisillään. Metallinkeräykseen kannata yrittää kattiloita tunkea, suuaukko on aika pieni. Onneksi Sortti-asema ei ole kaukana, sinne voi viedä isomman metalleen ilman maksua.

vihdoin valmis

Kiertoliittymän keskellä näkyvät isot kivet ovat aitoa jupperilaista materiaalia, peräisin Tammenterhon yläpuolella olevasta metsiköstä, ennen "Kaipionmetsäksi" kutsutusta.

Tällä päätepysäkillä pysähtyvät paitsi 15 myös 247A ja 248A

en ei tallijät-

Muut kuvat: Silve Sahlan

Kuva: Pekka Puomio

Espoon maankäytön kehitys vuosina 1956 – 2010

Anniina Rantalainen, joka on toiminut tutkijaharjoittelijana Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksen yleiskaavayksikössä, on ystävällisesti antanut käyttöömmme oheisen artikkelin.

Espoon kaupunki on hyvin oma-ileimainen, se rakentuu viidestä aluekeskuksesta ja kahdesta paikalliskeskuksesta. Espoon rakentuminen on ollut pohjoismaisessa mittakaavassa hyvin nopeaa, kaupungin väkiluku on viimeisen 60 vuoden kuluessa kymmenkertaisunut. Uutta rakennetaan jatkuvasti, mutta tulevaisuutta suunniteltaessa on myös hyvä katsoa taaksepäin ja ymmärtää, miten olemme tähän nykytilaan päässeet.

Olen päässyt tutkimaan Espoon muokkautumista nykyiseen olomuotoonsa tänä kesänä tutkijaharjoittelijana Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksessa. Tehtäväni on raportoida Espoon maankäytön kehityksestä vuodesta 1956 eteenpäin, keräämstäni aineistosta koostaan myös multimedia esitys, joka tulee olemaan esillä Espoon kaupungin verkkosivuilla. Työn pohjana toimii muun muassa Espoon maankäytön kehitystä kuvaava kartta, joka esittää asuin- ja yleisten rakennusten sekä työpaikka-alueiden käytössä olevia maa-alueita kuutena eri vuosikymmenyksenä, sekä Pertti Maisalan vuonna 2008 julkaistu teos Espoo – Oma lukunsa, joka käsittelee kaupunkisuunnittelun, kaupunkirakentamisen ja kaavoitushallinnon kehitystä vuoteen 2000.

Kirjallisen materiaalin lisäksi työssäni ovat erittäin tärkeässä osassa valokuvat. Sanoin kuvailemalla ja kaavoitustapahtumien ajankoh-

dilla saa toki asiallisen kuvauksen tapahtuneesta kehityksestä, mutta vain kuvista voi todella ymmärtää tapahtuneen muutoksen. Espoossa toimii erittäin aktiivisia asukasyhdistyksiä jotka pyrkivät parantamaan asuinalueiden toimivuutta ja viihtyisyyttä, mutta myös jakamaan tietoa asuinympäristöistä. Juuri näistä aktiivisista asukasyhdistyksistä ja yksityisistä toimijoista on ollut suuri apu kuvallisen materiaalin keräämisessä. Hyvänä esimerkkinä Jupperin Omakotiyhdistys ry:n verkkosivuillaan ylläpitämä kaikille avoin kuvagalleria, josta voi viimeisten vuosikymmenten ajalta seurata alueen kehittymistä, ja myös tässä tapauksessa hyödyntää sen sisältöä koko Espoota koskevan kehityskuvan laatimisessa.

Jupperin kehitys on ollut hyvin samankaltaista kuin monien muiden Espoolaisien pientaloalueiden. Jupperia oli ehditty palstoittaa ja loma-asuntoja rakentaa jo 1930-luvulta lähtien, ennen kuin se sai kaavoituskehutuksen ja rakennuskiellon 1950-luvulla. Espoon pientaloasutusrakennus oli jo vuonna 1956 laajalti muodostunut. Pientaloalueilla oli lohkomistoiminnan myötä runsaasti rakentamattomia tai väljästi rakennettuja tontteja, joista osa oli edelleen loma-asutokäytössä. Pientaloalueet ovat kehittyneet vuoden 1956 jälkeen lähinnä siten,

että tonttien välisiä rakentamattomia alueita on otettu käyttöön tai rakennettujen tonttien käyttöä on tehostettu, myös täysin uutta maapinta-alaa on toki otettu käyttöön.

Viherlaakso-Laaksolahti-Jupperin alueen kaavoitus käynnistyi jälleen 70-luvulla ja vahvasti pienkiinteistövaltaiseksi rakentuneen alueen kaavoitusprosessi on jatkunut osittain aina 2000-luvulle asti.

Historian lisäksi myös nykyhetki on tärkeä, joten toivottavasti Espoon asuinalueiden kehityksen taltioiminen erityisesti asukasyhdistyksissä jatkuu ja tieto välittyy taas uusille sukupolville.

Anniina Rantalainen

ILTARANTAKIRPPIS

Jupperin Avantorannassa,
Pitkäjärventie 44, 02740 ESPOO
Elokuun keskiviikkoillat
7.8-28.8.13
klo 17.30-19.30
Säävaraus!

Tiedustelut ja paikan (10€) varaus:

Leena Lepola 040-589 0009 ja
iltaisain Pirjo Kuusisto 040-515 5765.

Auton takakontista, oma pöytä ja rekki mukaan.

Arpoja, kahvia, teetä sekä
kroissantteja ja munkkeja 1-2€!

AvantoSaukot ry:n jäseneksi voi ilmoittautua
e-mail osoitteeseen avantosaukot@gmail.com ja
maksamalla liittymisjäsenmaksun 30€ yhdistyksen
tilille (Aktia FI8 8 4055 0011 0685 13)

Pitkäjärveä kunnostetaan kalastamalla

Espoon ympäristökeskus kunnosti heinäkuussa Pitkäjärveä kalastamalla. Ry-sillä pyydettiin erityisesti pientä ahventa, pasuria ja salakkaa. Petokalat, kuten kuhat ja hauet, päästettiin takaisin järveen. Kalastuksen tavoitteena on vähentää levien määrää ja parantaa kalaston rakennetta.

Pitkäjärvi on luonnostaan rehevä järvi, jonka rehevyys on lisääntynyt maatalouden ja asutuksen jätevesien vaikutuksesta. Espoon kaupunki on kunnostanut järveä 1970-luvulta lähtien. 2000-luvulla järveä on kunnostettu kalastamalla ja hapettamalla.

Rehevöityneessä järvessä runsastuneet särkikalat alkavat ylläpitää liiallista rehevyyttä. Lahnat ja pasurit pöyhivät ruokailleessaan pohjaa, jolloin pohjasedimentistä siirtyy ravinteita veteen. Lukuisat salakat, pienet ahvenet ja särjet edesauttavat leväkukintojen muo-

dostumista syömällä leviä ravintonaan käyttävää eläinplanktonia. Hoitokalastuksella tervehdytetään ravintoketjua ja tarjotaan petokaloille paremmat elinolot.

Hoitokalastuksen avulla Pitkäjärvestä on poistettu kalaa kolmena kesänä yhteensä 13 440 kg. Järven osakaskunta on osallistunut hoitokalastukseen talkootyönä. Saaliin mukana järvestä on poistettu leväkukintoja aiheuttavia ravinteita.

Hoitokalastussaaliskompostoidaan, jos sitä ei saada hyötykäyttöön.

Järven vedenlaatu on kunnostustoimien ansiosta saatu tyydyttävälle tasolle. Hygieenisen laadun puolesta Pitkäjärvi soveltuvat erinomaisesti uimiseen. Tavoitteeksi on asetettu järven hyvä ekologinen tila ja sen saavuttamiseksi tulee estää myös järviin tuleva liian suuri kuormitus.

Eeva-Riitta Puomio

Kuva: Toivo Saari

Kalaliemi sivu suun

Pitkäjärveä kunnostetaan kalastamalla. Sekä Espoon nettisivuilla että Länsiväylässä mainittiin, että tuoretta särkikalaa ja pientä ahventa voi noutaa rannalta sopimalla kalastajan kanssa.

Innoissani kalaliemen ystävänä ajattelin, että ämpäri kourassa tässä mennään hakemaan aineksia makoisaan särkiliemeen. Soitin uutisessa mainitulle kalatalousyrittäjälle Kari Kinnuselle. Todellisuus osoittautui kuitenkin vaikeaksi. Ensinnäkin kalastuspaikka osoittautui olevan Pitkäjärven Vanhakartanon puoleisella rannalla yksityisen maalla, jonne ei noin vain sopinut mennä kuljeskelemaan. Pikkukalat

viettiin kaatopaikalle kompostoitavaksi, josta niitä olisi voinut hakea. Ei tuntunut ihan houkuttelevalta. Sekä Espoon nettisivujen tiedote että ilmeisesti sen perusteella tehty Länsiväylän uutinen osoittautuivat virheellisiksi.

Hyvä puoli asiassa on se, että nyt ei hajuhaittoja ollut täällä ”Surffirannassa”, jossa oli kalat nostettu maihin aikaisempina vuosina.

Silve Sahlan

Rehevä puutarha tuottaa myös jätettä

*Ohessa HSY:n ohjeet puutarhajätteen toimittamiseksi Sortti-asemille. Huomioi-
kaa omenat eli ne, joita ei
sukulaiset ja naapurit huo-
li, tulee toimittaa erillään
muusta jätteestä. Mahtaako
Jupperissa olla yhtään bio-
jätekeräykseen kuuluvaa
vähintään kymmenen asun-
non kiinteistöä?*

Puutarhajäte ja risut

Risutonta puutarhajätettä ovat lehdet, ruoho, naatit, haketettu risu sekä maahan varisseet omenat. Omenoita otetaan vastaan Sortti-asemilla syksyn sesonkiaikaan puutarhajätteen hinnalla. Omenat on lajiteltava paikan päällä erillisiin keräysastioihin, joten ne kannattaa kuljetuksessa pitää erillään muusta puutarhajätteestä.

Risuja ovat halkaisijaltaan alle 20 cm paksut risut, oksat, havut,

orapihlaja ja yksittäiset puut.

Risut ja oksat haketetaan ennen kompostointia - siksi ne on lajiteltava omiin kasoihinsa vastaanotto-
paikalla.

Multaiset juuret, juurakot ja kan-
not sekä multa ja muut ylijäämä-
maa-ainekset eivät käy puutarhajät-
teen ja risujen keräykseen. Pieneriä
otetaan vastaan Sortti-asemilla se-
kajätteenä. Suurempia määriä puh-
tainta maa-aineksia otetaan vastaan
kuntien maankaatopaikoilla.

Puutarhajätteen vastaanot- topaikat

- Pienerät Sortti-asemilla.
- Siirtolavat ja kuorma-autokuor-
mat jätteenkäsittelykeskuksessa.

Puutarhajäte biojätekerä- ykseen kuuluvilla kiinteis- töillä

Biojätekeräykseen kuuluvat

kiinteistöt voivat toimittaa puhtaan
puutarhajätteen kompostoitavaksi.

- Puutarhajäte pakataan maatuvaan
säkkiin ja jätetään bioastian vie-
reen.

- Säkkiin kirjoitetaan teksti ”puu-
tarhajätettä”.

- Säkkiä lukumäärä ilmoitetaan
ennakolta HSY:n jätehuollon asia-
kaspalveluun, puh. 09 1561 2110.

- Laskutus voimassa olevan hin-
naston mukaan (2013: 27 eur/m³).
Muovisäkkeihin pakatuista puu-
tarhajätteistä peritään ylimääräisen
sekajätteen maksu.

Puutarhajätteen ja risujen poltto

Kuntien ympäristönsuojelumää-
räykset kieltävät risujen ja lehtien
poltton pihalla taajama-alueilla.
Kuivat risut ja oksat voidaan polt-
taa kiinteistön tulisijassa.

Toimitus

Kehä II:n jatkeen rakentamisen aloittamisen ajankohta

*Espoo-lehdessä 2/2013
vastasi katupäällikkö Harri
Tanska Espoon teknisestä
keskuksesta lukijan asiaa
koskevaan kysymykseen
seuraavasti:*

Kehä II on Valtion maantie. Pää-
vastuu sen kehittämisestä on Li-
ikennevirastolla sekä Uudenmaan
elinkeino-, liikenne- ja ympäristö-
keskuksella. Maantielain mukainen
yleissuunnitelma Kehä II:n jatkees-

ta Turunväylältä Hämeenlinnan-
väylälle valmistui vuonna 2008
Valtion, Espoon, Helsingin ja Van-
taan kaupunkien yhteistyönä.

Suunnitelmassa Turuntien ja Hä-
meenlinnanväylän välisestä noin
kahdeksan kilometrin pituisesta
uudesta osuudesta noin puolet on
tietunneleita. Kehä II:lle on suunni-
teltu muun muassa kahdeksan uutta
eritasoliittymää, kymmenen kilo-
metriä melusteita ja kolme viher-
siltää, eli Kehä II:n jatke on hyvin
kallis väylä.

Sen rakentamiskustannusar-
vio on noin 650 miljoonaa euroa.
Valtion ja kaupunkien välisestä
kustannusjaosta ei ole vielä so-
vittu. Tunnelijaksojen ja suurien
liikennemäärien vuoksi hankkeen
vaiheittain rakentaminen on hyvin
vaikeaa, eikä väyläratkaisun mer-
kittävälle keventämiselle siitä laa-
ditun selvityksen mukaan ole juuri
mahdollisuuksia. Rahoitus on siis
ollut esteenä hankkeen etenemisel-
le. Tällä hetkellä toteutuminen ei
ole näköpiirissä ainakaan tällä vuo-
sikymmenellä.

Naapureiden kanssa juhlimaan

Hyvät naapurit ovat oiva syy juhlia. Peltorinne, vielä hiekkapäällysteinen umpikuja, ei ole mikä tahaansa katu. Sen varrella asuu perheitä, joista on hauskaa viettää aikaa yhdessä. Peltorinteellä naapurijuhlat, loppukesän puutarhajuhla on ollut perinne jo yli kymmenen vuotta.

Ensimmäisiä naapurijuhlia vietettiin vuonna 2002. Kadulle oli muuttanut uusi perhe ja naapureiden kutsuminen yhteisiin juhliin oli hyvä tapa tehdä tuttavuutta. Sen jälkeen olemme kokoontuneet vuoron perää eri pihoiissa. Lähivuosina alkanee toinen kierros juhlien isännyydestä.

Naapurijuhlaa vietetään loppukesästä iltojen pimentyessä ja vilkkaimman loma- ja kesämökikauden mentyä ohi. Sen verran epäillen suhtaudumme Suomen suvisäihin, että juhlaa varten pystytetään iso telta, johon tarvittaessa

mahdumme kaikki sisälle. Teltta on Karin, juhlaperinteen aloittajan. Isäntäväki tarjoaa pihan ja grillin, keittää kahvit, hankkii astiat ja järjestää pöydät ja istumapaikat. Muut ovat tarvittaessa apuna teltan pystytyksessä ja järjestelyissä. Tarjoilu hoidetaan nyyttikestiperiaatteella. Tarjottavaa kertyy aina niin paljon, että teltan purkutalkoisiin osallistuville on tarjolla vielä runsas brunssi seuraavana päivänä.

Juhlakutsu lähtee kaikille Peltorinteellä ja Peltorinteenkujalla asuville. Isäntäväki voi toki kutsua muitakin naapureita ja ystäviä mukaan juhlaan. Peltorinne on useana vuonna laajennettu Peltotien alkuun

ja Jupperinaukiolle asti. Yhdet juhlatkin on pidetty Tammipääntien toisella puolella. Nuorimmat juhlijat opettelevat vasta kävelemään, vanhimmissa on jo työura takana.

Ohjelmassa on paitsi herkkujen syömistä maistuvien ruokajuomien kera, perinteisiä pihapelejä kuten tikanheittoa ja mölkkyä, elävää musiikkia jne. Yhtenä vuonna kokeiltiin naamiaisia. Tärkeintä on kuitenkin yhdessäolo.

Puutarhajuhlat ovat meille yhdessä tekemistä, mukava tapahtuma ja yksi keino luoda sitä kylähenkeä, minkä takia Peltorinne ja Jupperi on hyvä paikka elää.

Eeva-Riitta Puomio

Kuvat: Pekka Puomio

Irtokissojen omistajille huomioitavaa

Jupperilainen Teri Blom-qvist on kyllästynyt piha-alueellaan lintuja pyydystäviin kissoihin ja lähettänyt toimitukselle oheisen kirjeen, jonka julkaisemme kokonaisuudessaan. Rinnetien ympäristössä juoksentevien kissojen omistajat varmaan ottavat vaarin tiedotuksesta ja tarkkailevat kissojaan. Sepelkyyhkyn metsästysaika alkoi 10.8., mikä ei kuitenkaan oletettavasti tarkoita kissojen suorittamaa metsästystä.

KENEN KISSA?

Tiedoksi kaikille kissojen omistajille täällä Jupperissa:

Pääsääntöisesti kissatkin on pidettävä kiinni – samoin säännöin kuin kuten koirat. Muutamilla on turvalliset ulkoilutarhat kissoilleen ja koirille on jopa kaupungin ulkoilutarhoja.

Ongelmakseni on muodostunut iso vaalean ruskea kissa, joka ”vierailee” päivittäin pihallani jahtaamassa lintuja. Näin kun se sai kiinni sepelkyyhkyn ja sulat pöllyisivät. Ehdin hätiin ja lintu pääsi lentoon – tunnistin sen seuraavana päivänä. Pelkään pienen koirani vuoksi. Olen tiedustellut kissan omistajaa - onnistumatta. Moni on ko. kissan nähnyt, vaan ei tiedä sen omistajaa. Asiaa selvitellessäni ilmeni, että alueella on useitakin kissoja, jotka tuottavat lähiasukkaille mielipahaa. Tässä muutaman tuntomerkkejä:

1. Iso vaalean beige
2. Iso musta – valkoiset tassut
3. Iso musta-valkoinen
4. Iso harmaanruskea pitkäkarvainen
5. Isohko - koko harmaa

Soitin ja meilailin Eläinsuojelukeskukseen ja Hesyyin ja sain oheiset vastaukset:

”Jos kissa on arka eikä anna ottaa itseään kiinni, sitä voi yrittää tosiaan loukuttaa kissapyydyksellä. Niitä saa lainaksi HESYltä 70 euron käteispanttia vastaan. Jos haluat varata loukun, voit soittaa puhelinpäivystykseen: (09) 54200 100 ma-pe klo 10–17. Tällä hetkellä loukuissa on jonoa, joten pyydyksen saaminen vie jonkin verran aikaa.”

”Ainakin Pääkaupunkiseudun eläinsuojeluyhdistyksellä on kissaloukkuja. Voit pyytää heiltä lainaksi. Kissan voi ruuan avulla houkuttaa loukkuun. Pk-seudulta löytyneet kissat voi viedä Viikin löytöeläintaloon. Myös Helsingin eläinsuojeluyhdistyksellä on tietääkseni loukkuja.”

Olen nyt tilannut kissaloukun ja toivoisin löytäväni ko. kissojen omistajat, sikäli mikäli haluavat kissansa kotiin. Muussa tapauksessa tulen toimimaan saamieni ohjeiden mukaisesti.

(Viime vuonna ilmeni yllättävä rottaongelma, jonka naapurini hoiti loukuilla (saalis: 13-14 rottaa), mutta jotkut käyttivät ilmeisesti myrkkyä, sillä vapaina kuolleista rotista löytyi ainakin kaksi havaintoa. Ikävä kyllä myös 10 tuttua siiliä katosivat jo elokuussa, vaikka aloittavat normaalisti talviunensa vasta paljon myöhemmin. Siilithän ovat suojeltuja – eikä muutenkaan saa laittaa myrkkysyöttejä luontoon vapaasti kaikkien eläinten ulottuville. Lähialueellamme on havaittu myös kettuja aiempaa enemmän ja se lienee syynä myös kasvaneeseen jäniskantaan. Sen sijaan fasaanit ovat kadonneet??)

Mikäli siis kissasi on luvattomilla teillä, voit kysellä sitä:

Viikin löytöeläintalo

Koetilantie 13, 00790 Helsinki

045 113 46 83

ma-pe 8-19, la 8-16, su 10-18

Tämä tiedoksenne ja toivotan hyvää kesän jatkoa, rauhallista yhteiseloja ja naapurisopua kaikille.

Teri Blomqvist

Rinnetie 9A

0500-436611

Meidän ihanat lemmikit – kanat!

Gallus gallus domesticus eli toisinsanoen kana! Meille tuli semmoisia, mutta miksi?

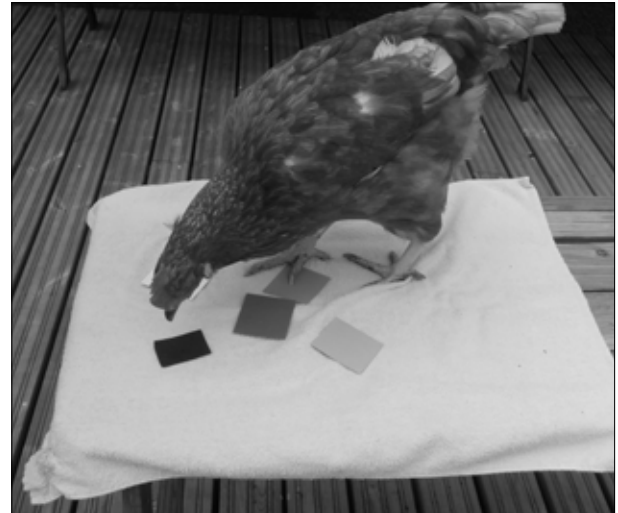
Koska minun isosiskoni Johanna eläintenhoitajakoulunsa viikonloppuna oli kotona käymässä ja ehdotti (vinkui) sitä, että ”Voisitko sä äiti ottaa kesäkanoja, jooko?” mutta: ”Ei niitä tänne Espooseen varmaan saa edes ottaa. Ja alettiinhan me tutkia asiaa netistä ja saihan niitä ottaa. Askolasta pientilalta haettiin kolme hy-line -lajin kanaa ja pahvilaatikossa tuotiin tänne kotiin. Me oltiin tehty kellariin puuhuoneeseen kanala, eli siirrelty puut eri huoneeseen, tehty orret paksuhkoista oksista, tehty pesät puulaatikoista ja heitetty betonilattialle pehkuu.

Meille kerrottiin, että kanat syövät mitä vain, mutta niille pitää olla koko ajan tarjolla kananrehua, kannankalkkia, sitä tarvitsee munan kuoren muodostamiseksi ja vettä. Oikeasti ne syövät mitä vain kä-

destä tarjoaa. Voikukanlehtiä, siemeniä, pähkinöitä, koppakuoriaisia, toukkia ja niiden herkkua on kotilot! Välillä ne myös yrittävät syödä housun nappeja, sormessa olevia laastareita, sormia ja varpaita. Niille voi syöttää myös kotoolta yli jääneitä ruuanjäämiä keitettyjä perunoita, puuroa, makronilaitikon pohjia tai vaika

makkarakeittoa (jos seuraavana päivänä menee katsomaan niin ne ovat syöneet kaiken muun paitsi makkarat!), jos nektariinin heittää kanalaan hetken kuluttua siellä on puhtaaksi nokkittu nektariininkivi. Kaikesta syötöstä saamme palkaksi aamuisin kolme lämmintä munaa (ja kanankakkaa...).

Äiti luki facebookista, että kanat oppivat 3 päivässä sen mitä koirat

lines tempuaan tekemässä.

Kuvat: Seija Kotipalo

5 viikossa. Kanat havittelevat tempuillansa vain siemeniä, kun taas koirat yrittävät miellyttää omistajaansa... Ja niin päädyimme opettamaan kanojamme! Parilla lyhyellä opetustuokiolla saimme lineksen nokkimaan mustaa pahvilappua eri väristen lappusten joukosta, se jopa kaivaa sen esille muiden alta voidakseen nokkia mustaa lappua.

Meidän kanoilla on kyllä aika hulpeat oltavat tuotantokanoihin verrattuna, kun kolmella kanalla on yli kymmenen neliötä lattiapinta-alaa, kolme pesää kolmelle kanalle (Ensin teimme kaksois-pesän kolmelle kanalle, mutta Kultu päättikin pitää pesänänsä lattialla olevan heinäkanan), kaksi 1,5m ortta (vaikkakin kaikki kolme kanaa ovat vieretysten yhdellä orella) ja 30 neliötä aidattua ulkoaluetta. Tuotantokanoilla lattiapinta-alaa tarvitsee vain neliömetrin yhdeksälle kanalle, pesiä yhden neljää kanaa kohti, ortta tarvitsee sen verran että kanat pystyvät olla juuri ja juuri vierivieressä ja joissakin tuotantokanaloissa ulkoaluetta ei tarvitse olla lainkaan!

Siru Kotipalo

Ja tietysti meidän piti antaa meidän kanoille nimet! Kuvassa vasemmalta Klaara Kotko (uteliain), lines Ankka (sosiaalisin) ja Kultu Kimallus (ahnein)

*Oma lähikauppamme
M-market Laaksolahti*

*Juha Matilainen
09-595846
040-557 3850*

www.m-herkkukauppa.net

*Aukioloajat:
arkisin klo 8 - 21,
lauantaisin klo 8 - 20,
sunnuntaisin klo 10-20*

Hei, sieltä saa muutakin kuin jäätelöä!

Hyvää kahvia, teetä, kaakaota,
pirtelöitä ja lämmintä glögiä

Suussasulavia vohveleita
ja muita herkullisia leivonnaisia
sekä runsas lounassalaatti

Nyt paljon uusia lahjatavaroita
läheisten ja itsen hemmotteluun
niin lapsille kuin aikuisille

Uutuutena vanhan ajan limonadit, mini-marmeladit,
cantuccini-korput, suklaat, toffees
ja tyylikkääst teepaketit vaikka lahjaksi

Tervetuloa!

Laaksoahdentie 41, 02730 Espoo (M-Marketin ostari), puh. 044 586 3039
www.vohveli.fi

MYynti • ASEnnus • KORJauKset & HUOLTO

• Poltinhuollot ja korjaukset • LVIStyöt
• Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
• Sisäpiiput • Säästöautomaatiikka

Huoltopäivystys 24 h
0400 490 761

TERMAX
Lämmityskattilat

LEHTONEN

Lämmityksen Tähtitiimi
★★★★★

www.putkijapoltin.fi

Nyt myös:

Ilma- ja vesilämpöpumput
Aurinkolämmitys
Oilon -maalämpöpumput
Lämminvesivaraajat

Toimitusjohtaja Marko

Lehtonen, Aisatie 16 B,

01640 Vantaa, Linnainen

Haluatko laihtua ?

Suosittujen laihdutusryhmien

kokoontuminen Jupperissa tiistaisin klo 17.30 alkaen 3.9.
jatkuu kahdentoista viikon ajan. Hinta 35€ / 12 viikkoa.

Liikutaan yhdessä !

Fit club kokoontuu

Jupperissa maanantaisin klo 19

Soita ja ilmoittaudu: Henkilökohtaiset hyvinvointiohjaajat
Auli Malimaa 040-5056065 Seija Kotipalo 040-5045934
auli@upeaolo.com seija@kotipalo.fi

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n kevätkokouksen 2013 pöytäkirja

Aika: 25.04.2013 klo 19.00 – 19.30
Paikka: Tammenterho
Läsnä: 10 varsinaista jäsentä ja 1 perhejäsen

Klo 18.45 osallistujien ilmoittautuminen ja kahvitarjoilu. Juha-Pekka Ripatti kertoi kuulumiset kaupunginjohtajan yhdistysten puheenjohtajille järjestämästä kahvitilaisuudesta.

1. Kokouksen avaus

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti avasi kokouksen ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

2. Kokouksen toimihenkilöt

Juha-Pekka Ripatti valittiin kokouksen puheenjohtajaksi. Sihteeriksi valittiin Silve Sahlan ja pöytäkirjantarkastajiksi Maija Karppinen ja Anja Tarvas. Päätettiin, että pöytäkirjantarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

3. Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Paikalla oli 10 äänioikeutettua varsinaista jäsentä ja yksi perhejäsen.

4. Kokouksen laillisuus

Kokouskutsu oli yhdistyksen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta sekä ilmoituksena JOY -lehdessä 2/2013.

Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

5. Toimintakertomus

Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan laatiman toimintakertomuksen pääkohdittain. Vuoden 2012 toimintakertomus hyväksyttiin.

6. Vuoden 2012 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto

Tapani Vuopala esitteli vuoden 2012 tilikertomuksen ja tilintarkastajan lausunnon.

7. Tilinpäätöksen vahvistaminen

Tilinpäätös vahvistettiin. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

8. Muut asiat

Muita sääntöjen 5.pykälän tarkoittamia asioita ei ollut.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 19.30.

Stipendejä jupperilaisille oppilaille

Jupperin Omakotiyhdistys ry. päätti keväällä myöntää monen vuoden tauon jälkeen stipendejä Jupperin koulun kuudesluokkalaisille oppilaille. Hyvässä yhteis-

työssä Jupperin koulun kanssa sovittiin stipendien myöntöperusteet ja suuruus. Koulun kevätjuhlassa lauantaina 1. kesäkuuta 30 euron stipendin saivat matemaattis-luon-

nontieteellisissä aineissa hyvin menestyneet oppilaat Anton Helminen (6 a –luokka), Antti Ahvenjärvi (6 b –luokka) ja Matias Yli-Kokko (6 c –luokka).

Toimitus

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja 2013:

Juha-Pekka Ripatti	juha-pekka@jpripatti.net	Kaivoskuja 5 A 2	0400 463 941
Johtokunta 2013:			
Lasse Gustafsson	lasse.gustafsson@kolumbus.fi	Kaivoskuja 12	0400 458 167
Kai Haapamäki	kai.haapamaki@saunalahti.fi	Kalliotie 17 A	(09) 854 3384
Urpo Kotipalo	urpo.kotipalo1@saunalahti.fi	Peltotie 2	040 503 6067
Heikki Kulusjärvi, vpj	heikki.kulusjarvi@solibri.com	Vahveropolku 7	
Anneli Liimatainen	anneli.liimatainen@kolumbus.fi	Kaivoskuja 4-6 B	050 549 5023
Silve Sahlan,siht	silve.sahlan@kolumbus.fi	Tammipäänpolku 5 A	050 344 5927
Kimmo Sierimo	kimmo.sierimo@luukku.com	Jupperinmetsä 16	050 412 6335
Juha Vepsäläinen	juha.vepsalainen@vepsalainen.com	Peltotie 7 B 1	0500 451 902
Anne Vesala	anneli.vesala@gmail.com	Tammipääntie 16	050 338 4947

Taloudenhoitaja:

Tapani Vuopala	tapani.vuopala@deloitte.fi	040 532 2114
----------------	----------------------------	--------------

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.
Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Tarjoamme asiakkaillemme parhaat valikoimat ja palvelut edulliseen hintaan.

Valikoimissamme on ympäri vuoden alueen parhaat liha-, kala-, hedelmä- ja vihannestuotteet. Meiltä saat myös Pirkka-tuotteet ja K-RuokaPirkka-lehden sekä muut ammattilaisten vinkit onnistuneeseen ruokahetkeen.

Tervetuloa monipuoliseen ruokakauppaan!

Tapahtumakalenteri

Elokuu

su	25.8.	JOY 3/13 ilmestyy
ti	13.8.	Johtokunnan kokous

Syyskuu

ti	10.9.	Johtokunnan kokous
ke	18.9.	Sukututkimuskerho
to	19.9.	Seniorikerho

Lokakuu

ke	2.10.	Sukututkimuskerho
ti	8.10.	Johtokunnan kokous
ke	16.10.	Sukututkimuskerho
to	17.10.	Seniorikerho
ti	22.10.	T & P
ti	29.10.	T & P
ke	30.10.	Sukututkimuskerho

Marraskuu

su	10.11.	JOY 3/13 ilmestyy
ti	12.11.	Johtokunnan kokous
ke	13.11.	Sukututkimuskerho
ti	19.11.	T & P
to	21.11.	Seniorikerho
to	21.11.	Syyskokous
ke	27.11.	Sukututkimuskerho

Joulukuu

ti	10.12.	Johtokunnan kokous
ke	11.12.	Sukututkimuskerho
to	19.12.	Seniorikerho

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammpääntie 33.

Seniorikerho kokoontuu kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. 050 564 1173*

Sukututkimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. 045 848 0895*

Tapahtumatoimikunta kokoontuu pääsääntöisesti parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo 19.

*Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta (T & P) kokoontuu lehden aikataulun ja tarpeen mukaisesti.

*Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa torstaisin klo 20.30-21.30 Jupperin koululla. Syksyn ensimmäinen kerta on 29.8.2013.

*teija.kuusijarvi(ät)lemminkainen.fi
puh. 040 773 5880*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa. Syksyn ensimmäinen kerta on 3.9.2013. Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät.

*teuvo.tikkanen(ät)elisanet.fi
puh. 050 559 2209*

Tapahtumia

NOSTALGIA- RÖMPPÄJÄISET

YHTEISTUVALLA

(YHTEISTUVANTIE 6)

LAUANTAINA 28.9.2013 KLO 18.00

70-luvulla Jupperissa vietettiin **OMENANKUKKAJUHLIA**, 80-luvulla **LYSTEJÄ** ja 90-luvun alussa alkoivat Kekrijuhlista nimensä saaneet **RÖMPPÄJÄISET**.

Todennäköisimmin juhlat ovat nyt viimeisen kerran legendaarisella Yhteistuvalla, joten on aika palata takaisin 90-luvulle ja muistella menneitä.

Ruokapöytä notkuu ”römppäherkuista”, juomaa on ja harmonikka raikaa.

Luvassa myös Römppäjäismuistelot, yllättävä yhteislaulu, naurattavia kilpailuja ja tietenkin tungosta parketilla.

Ilmoittaudu viimeistään **20.9. mennessä** sähköpostilla lasse.gustafsson@kolumbus.fi tai soittamalla numeroon 0400-458 167 ja sen jälkeen maksamalla osallistumismaksun **20 € / hlö**

Jupperin Omakotiyhdistyksen tilille Nordea **IBAN FI26 2213 1800 0179 79**.

Napapaidat, vyölaukut, hiusdonitsit, tuulipuvut ja sali- & trumpettihousut esiin ja

TERVETULOA VIELÄ KERRAN YHTEISTUVALLE!

BACK 90's
«« TO THE

Hyvästä musiikista
vastaa Juha Poikela &
tanssiorkesteri

NOKISET

harmonikkasolistinaan
Johannes Niskanen.

www.jupperi.fi